

MENKİBE: Birbirimizi Hiç Üzmedik

“70, 80 ve 90 yaşlarında olan, fakat hepsi de 60 yaşındaymış gibi görünen üç kardeş vardır. 70 yaşındakine genç kalmanın sırrını sorarlar. O da, (80 yaşındaki abime sorun) der. 80 yaşındakine giderler, fakat o da (Abime sorun) der. Nihayet 90 yaşındakine sormaya giderler. 90 yaşındaki, (Buyrun, önce bir şeyler yiyelim, ondan sonra anlatırım) der. Yemekten sonra sofraya bir karpuz getirmesi için hanımına rica eder. Nine de, üst kattaki tavandan bir karpuz getirir. İhtiyar, karpuzu beğenmez, (Daha iyisini getir) der. Kadın gidip yine bir karpuzla gelir. Onu da beğenmeyip, tekrar başka bir karpuz getirmesini söyler. Nine yine bir karpuz getirir, ama onu da beğenmez. Misâfirlere, (Gelin karpuzu beraber seçelim) der. Tavana varınca bakarlar ki, tek karpuz vardır. Ninenin hep aynı karpuzu getirdiğini anlarlar.

90 yaşındaki ihtiyar, misâfirlere dönüp, (Şimdi genç kalmanın sırrını anladınız mı?) diye sorar. Onlar da (Anlamadık) deyince, (Gördünüz, karpuz bir tane. Hanım beni mahcup etmemek için, her seferinde başka karpuz getiriyor gibi göründü. “Başka karpuz yok” demedi. O beni hiç üzmedi, ben de onu üzmedim. Böylece, ikimiz de genç kaldık) der.

Kaynak: Gençlerin Rehberi